

J. P. v. d. Knaap
Jac. Bouman. L

E. O. B.
Piet P.

...EN HIER IS DE VIERDE AFLEVERING IN DE DERDE JAARGANG
VAN

het Schoolblad van het St. Werenfridus-
lyceum te Hoorn onder redactie van
Corrie van Kleef, Piet Zwartkruis, Wim
Lippits, Mieke Rave, Herman Welkers en
Drs. Evert Jan Koring, leraar-adviseur.

21 Maart 1951

KOREA!

Angst! Verschrikking! Kapotgescheurde levens! Haat en el-
lende! De wereld op zijn smalst! De rest van de wereld kijkt mach-
teloos toe. "Machteloos?", zul je zeggen, "En de Amerikanen dan,

De V.N., ons Korea-detachement enz.? Maar dit moet men niet
te hard roepen. Er bestaat ook nog zo iets van "Eigen belang" in
de wereld. Er zijn er ook wel die "goed" willen, misschien vormen
deze het grootste percentage, maar juist die anderen, daar wordt
de wereld door vertroebeld. Ik bedoel hiermee niet het communis-
me maar ons zelf! Wij begrijpen nog maar half wat oorlog betekent.
Verwoesting: lichamelijk maar vooral geestelijk. Het moreel wordt
geknakt en dit voert de mensheid ten ondergang. Dit alles moet
voorkomen worden. Maar hoe? 't Is toch eigenlijk heel eenvoudig.
We moeten allen streven naar dit ene: je naaste liefhebben gelijk
je zelf. Wij zijn de toekomst van de maatschappij (o.a. natuurlijk).
't Is daarom onze plicht er naar te streven, dat verder onheil
wordt voorkomen!

JOHN LUYCKX

DE ROMANORUM IMPERIO ANTIQUO

Vóór 2000 jaar regeerde Rome de
wereld. Het machtige, trotse imperium verlangde de heerschappij
over de hele wereld. Van de Batavieren tot de bewoners van Azie's
onmetelikheden, van de landen van de Oostzee tot Rome's doodsvij-
and Carthago. Rome was 't hart van wat eens 's werelds grootste
keizerrijk was. Van hieruit werd de wereld geregeerd. Machtige rij-
ke senatoren en "goddelijke" keizers hebben over dit wereldrijk ge-
heerst, totdat ook Rome moest bukken voor grotere wereldmachten,
Namen wekken bij ons herinneringen op. In onze verbeelding zien wij
Cicero staan, die in brede latijnse volzinnen Catilina voor zijn
rechters daagt. Wij zien Caesar met uitzwermende legers andere
volken Rome's wil opleggen en zien hem terugkeren beladen met

roem en wereldse schatten. Wij zien romeinen strijden in Afrika, Azië, in de landen aan de Noorden, overal waar Rome zijn invloed wil doen gelden. Wij zien het Rome, zoals 't eens moet zijn geweest. Een voor die tijd moderne stad met paleizen, tempels en pleinen, met grootse poorten en triomfbogen.

Rome's cultuur was de meest beschaafde ter wereld na die der Grieken. Fantastische weelde heerste in die paleizen en villa's. Hierin woonden senatoren, en andere magistraten. Rome baaide in weelde en rijkdom tatdat.... Maar neen, er is nog veel meer te verhalen.

Rome had ook zijn keerzijde. Was er geen Colosseum, geen circus, geen theaters, waarin de romeinen bevrediging zochten voor hun beschaafde en tegelijk barbaarse natuur? Het Colosseum.... Een bloedig bouwwerk waar eens de doodskreten van mensen en dieren geklonken moeten hebben.

Hier vochten de kampvechters hun onbarmhartige strijd op leven en dood tot vermaak der toeschouwers. Hier kon men het gezang en de kreten horen van de christenen, die bij groepen tegelijk voor de wilde dieren geworpen werden. Er was geen moment dat 't zand niet rood gekleurd was van bloed. Bloed! Ja, dat wilden de romeinen, hoe meer hoe liever! Wat was nu een mensenleven? Het waren immers maar christenen en slaven, die daar stierven? En waren de christenen geen vijanden van Rome? Daarom moest hun bloed vloeien. En eiste het volk zelf niet brood en spelen? Daarvoor leefde men. Rome had ook zijn sloppen en stegen en armoede. Ook in Rome was ontevredenheid.

Rome bewerkte zijn eigen ondergang. Branden en plunderingen hebben de stad verwoest en toen Rome viel, stortte ook het imperium romanum ineens. Het trotse Rome werd een puinhoop. Nu is het de stad der oudheid.

Al dat grootse en geweldige is verdwenen en slechts de ruïnen zijn de stille getuigen van vergane glorie.. WIM LIPPITS

VAN JANTJE DIE EIERE JATTE WOU....

Jantje was een echt mokums jongetje. Hij woont met zijn vriendje Gerrit dicht bij de Westertoren. Op Paaszaterdag kwart voor twaalf zit hij op een stoepje in een portiek dicht bij de toren. "Zal het echt waar wezen?" vraagt ie an Gerrit. "Nou jô, ik geloof het vast. Klaas zal me

zomaar niet wat op de mouw spelden". Ze zwegen, maar in het hoofd van Jantje kwamen boze plannen. Even later zei hij tegen Gerrit: "Kom mee jô, nog 10 minuten dan gaan ze strooien. "Ja jô dat zou wat wezen, maar laten we dan gauw opschieten!" Even later slopen ze de toren in en de krakende wenteltrap op. -"Zouden we er al haast zijn?" -"Ik denk het wel, kijk daar heb je een deur; zullen we 'ns binnen gaan?" "Dat doen we, misschien zijn we al bij de klokken!" En daar gingen ze voetje voor voetje op de deur af. "Hé Jan, stop 's, we moete nog afspreke hoeyeel we d'r zullen nemen!" "Nou ik neem d'r 11 mee, één voor Vader en één voor me moeder van chocola, één voor Henkie, één voor Wimpie, voor Pietje, voor kleine Dirk en nog 5 voor me zussies en niet te vergeten nog 2 voor mezelf". "Jammer, dat we thuis maar met z'n vieren zijn, ik neem d'r dus maar vijf. Maar jij bent in geme-schobbejak, want zo'n klein jochie as je broertje Dirk ken toch zeker geen paasei opete!" "Ssst! Hoor je dat schuiven? Zou er iemand wezen?" - "Kom mee jô, niet bang zijn, we zullen kijken". Jantje grijpt de deurknop en dan op eens een gepiep en gekraak en ze staan in het volle licht en zien Kees de beiaardier achter een soort hele grote piano zitten. Als aan de grond genageld blijven de jongens staan. Kees geeft met z'n hamers een tik en nog een en daar begint het carillon een wijsje te spelen. Als het uit is, vraagt ie aan de jongens wat ze zo hoog in de toren komen doen. "Niks", was het antwoord. "We kwamen wat doen, nou komen we niks meer doen". Het is nou toch al 12 uur. -"Nou snap ik het; jullie komen kijken of er nog eieren onder de klokken waren. Toch jammer voor jullie, maar ik weet wel wat, ga maar 'ns mee". En daar gingen ze, een grote man en 2 kleine nieuwgierige jongens over de nog steeds krakende trap. "Waar zou ie ons mee naar toe nemen", vraagt Jantje zich zelf angstig af. Het raadsel is gauw opgelost, want Kees neemt hen beide mee naar een banketbakker en daar krijgen ze een paasei voor de schrik. BART HOGEWERF

ACTIEVE MUZIEKBEOEFENING

Wat is eigenlijk actieve muziekbeoefening? Wel, wanneer iemand 'n muziekinstrument bespeelt, zingt, of danst, doet hij of zij aan actieve muziekbeoefening.

En nu vraag ik mezelf af: is dat nu nuttig voor de beschaving? Natuurlijk, er zijn mensen, die er hun brood mee verdienen, maar dat is slechts een klein percentage van de grote massa, die vrij behoorlijk speelt of zingt. Waarom doen zij dat? Voor hun plezier. Waarvoor spelen de mensen, die er hun brood mee verdienen? Misschien wel niet voor hun plezier, maar voor het plezier van anderen. 't Is allemaal plezier! Keren we thans onze rug naar de beschaafde westerse wereld en gaan we naar de binnenlanden van Afrika. Groot feest, in een van de negerdorpen: drie blanken staan op het punt om aan de messen geregen te worden. De tam-tam wordt geroerd; men danst, en de hele menigte raakt in trance. Ogen rollen, messen flikkeren; de muziek heeft zijn werk gedaan, z'n werk dat het verstand benevelt. Weer terug in onze goede stad Hoorn, zitten we in de bioscoop. Hier verschijnt een drummer op 't toneel, die met een verwrongen gezicht z'n modieus "tam-tam" zit te bewerken. Hetzelfde merken we op bij pianisten; ook deze werken zich evenals anderen musici natuurlijk in een soort extase, zodat ze alles om zich heen vergeten.

Ik meen uit het voorgaande wel de conclusie te mogen trekken, dat actieve muziekbeoefening zo niet schadelijk dan tenminste toch nutteloos voor de beschaving is. Maar waarom is er dan muziek? 't Antwoord daarop is betrekkelijk eenvoudig: afleidingsmanoeuvres! Iemand gaat aan de drank, wanneer hij meent, dat hij de lasten, die 't leven hem oplegt, niet meer dragen kan. Zo is 't ook bij de muziek, hoewel in mindere mate. Zelfs in de kerk vind ik de muziek niet op zijn plaats in zoverre, dat het voor de beoefenaar (organist) zeer moeilijk is om te spelen en tegelijk z'n aandacht bij de dienst te houden. 't Orgelspel kan voor de mensen die beneden zitten, de devotie vergroten, maar we hoeven er geen doekjes om te winden; de organist speelt meestal, opdat de mensen 't beneden mooi vinden en niet tor ore Gods.

JAN PIET VAN DER KNAAP.

HET WEERSCHIP "CIRRUS"

Ergens in de Atl. Oceaan ligt het Ned. Weerschip "Cirrus", dat meehelpt om elke dag het weerbericht op te stellen. "Een saai werkje", zegt een lezer. Precies, een saai werkje. Maar stel je voor, dat de boer 's ochtends zijn weerpraat-

je niet hoort of dat een vliegveld zijn windsnelheden niet krijgt, enfin noemt U maar op, het zou doodeenvoudig een ramp worden. En daarom kom ik eventjes jullie aandacht vragen voor dit weerschep. Als wij ons vervelen, nemen we een tijdschrift of een boek. Nu de mensen op dat weerschep zullen zich ook wel eens vervelen. Jullie snappen al waar ik heen wil. Ik wil jullie n.l. vragen, of jullie geen tijdschriften of boeken hebt voor deze mensen. Alles is welkom. Vraag eens aan je ouders en vrienden of ze geen oude boeken hebben, die toch niet meer gelezen worden. Het moet natuurlijk geen kinderboek zijn. Met Hans en Grietje hoef je niet aan te komen. Ik vertrouw, dat jullie aardig wat ophaalt voor deze mensen. Ze zullen in dank ontvangen worden. Verlicht deze mensen nu eens hun zware taak.

Alle boeken en tijdschriften kun je geven aan

CLEMENS VERBEEK (Dank U!)

DE ONZICHTBARE

Na 't toneelstuk stapt de Rector 't podium op en brengt in gloeiende bewoordingen dank aan regisseur, toneelspelers en verdere medewerkers. Maar er is er één, die achter de schermen werkte, zich alle oefenmiddagen inspande en die zich op de middag zelf dapper heeft geweerd. Hem willen wij in dit korte stukje nog eens bijzonder huldigen. Het werk, dat hij verricht heeft, mag wel het ondankbaarste genoemd worden, aangezien de souffleur bijna nooit op het toneel verschijnt. Hij heeft danook volgens ons onvoldoende zijn deel gehad in de dankbetuigingen van het publiek. Geloof ons, zonder hem was de middag niet zo goed geslaagd geweest!

JAN PIET VAN DER KNAAP

EN HIER ZIJN DAN WEER CLEMENS VERBEEK EN LING-PO DE KAPER MET HUN BOEIEND VERVOLGVERHAAL...

Na een vloed krachtige woorden van Ling-Po kunnen de matrozen inrukken. "Bottelier, een pot bier, en gauw 'n beetje!" schreeuwt Ling-Po nog. In zijn kajuit denkt hij na hoe hij het beste de Engelsman in handen zal kunnen krijgen. De Engelsman is gevlucht naar Tanger. Ik zal buitengaats moeten blijven, tot ie weer naar buiten komt. "Maar deze keer zal hij me niet ontsnappen!"

gromt Ling. De Engelsman is echter niet voor de poes. Daarom neemt Ling een besluit. Hij roept de bemanning voor de brug. "Mannen, we moeten binnen 2 dagen weer gevechtsklaar zijn. We beginnen de zeilen te naaien en we varen dan langzaam naar Tanger, terwijl jullie de kanonnen schoon maken en de bijlen slijpen. Alle gaten in het boord moeten gedicht worden, begrepen! Ingerukt dan!" Ling verdwijnt en de matrozen klimmen in het want en de bootsman roept naar de roergangers: "Koers W.Z.W.!" Moet je ze zien, de matrozen, ze hangen aan touwen, staan op ra's en voeren staaltjes uit waar je van omvalt. Ze fluiten liedjes en vinden het piratenleven zo kwaad nog niet. "wat was dat een slimme Engelsman, hè?", schreeuwen ze tegen elkaar. "Tien van zulke mensen en we hebben een hele kapervloot!" "Ik vind", zegt 'n kajuitsjongen, "dat we maar een hoera'tje moesten brengen aan onze kapitein, misschien geeft hij dan wel een oorlam". "Goed gezegd, maat", zegt opeens een stem achter hem en daar staat de kapitein zelf. "Moet je niet werken mannetje? Eén borrel is nog veel te veel voor jou!"

De mannen lachen en de jongen druipt af en gaat bij de kok zijn troost zoeken..... Na anderhalve dag is het schip weer gereed voor de strijd en ze koersen op Tanger aan. Ze hebben N.N.O. wind en met een matig vaartje gaat het op Afrika's kust aan. Doch er komt een spelbreker aan. "Zie ik goed, dan komt daar'n wolkje opzetten in het Oosten, bootsman", zegt de roerganger. "Je hebt gelijk", zegt deze en stuurt naar de horizon. Hij gaat meteen naar Ling en meldt, dat er waarschijnlijk storm op komst is. "Drie man aan 't roer en de grootste zeilen binnenhalen, ook moet alles op het dek vast gebonden worden", luidt het bevel.